

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1933 kl. 3 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om upphävande av den konungahusets medlemmar medgivna rätten till tull- och skattefrihet.

I en inom första kammaren av herr *Nerman* väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 10, har hemställts,

»att riksdagen måtte besluta åtgärder för att upphäva följande stycken i skattelagstiftningen:

Kommunalskattelagen 54 § (Från skattskyldighet frikallas):

b. medlem av konungahuset: för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

Kungl. Maj:ts förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt 7 § (Från skattskyldighet frikallas):

a. medlem av konungahuset: för av staten anvisat anslag samt för inkomst av kapital.

Kungl. Maj:ts förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt 12 § 1 mom. c:

Medlem av konungahuset är frikallad från utgörande av skatt för förmögenhet.

Tulltaxeförordning 5 § (Tullfrihet åtnjutes för):

a. varor som inkomma för Konungens eller medlems av det kungliga huset räkning.»

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt 54 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 samt 7 § och 12 § 1 mom. förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt är medlem av konungahuset befriad från skattskyldighet för förmögenhet samt för anslag, som anvisats av staten, och för inkomst av kapital. I övrigt äro medlemmar av konungahuset i fråga om skattskyldighet likställda med andra fysiska personer. De hava sålunda att erlægga kommunal fastighetsskatt samt inkomstskatt till stat och kommun för annan inkomst än anslag från staten och av kapital.

Utskottet.

Jämlikt 5 § tulltaxeförordningen den 4 oktober 1929 åtnjutes tullfrihet för varor, som inkomma för medlems av det kungliga huset räkning.

Frågan om avskaffande av eller begränsning i konungahusets förmåner i beskattningshänseende har tid efter annan och senast år 1928 varit föremål för riksdagens behandling. Sistnämnda år väcktes i anledning

av Kungl. Maj:ts propositioner med förslag till kommunalskattelag och till förordning om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt fyra särskilda motioner, nämligen nr 492, 493, 500 och 501 i andra kammaren, med yrkanden i dylik riktning. 1928 års särskilda utskott, det s. k. kommunalskatteutskottet, till vilket dessa motioner hänvisats, anförde, att vad Kungl. Maj:t i förevarande hänseende föreslagit överensstämde med då gällande bestämmelser och att utskottet icke funnit anledning att därutinnan föreslå någon ändring.

Enligt utskottets mening är frågan om de kungliga personernas ställning i beskattningshänseende samt rörande deras rätt till tullfrihet av den natur, att en rubbning av bestående förhållanden icke bör äga rum utan en utredning av olika på frågans bedömande inverkan omständigheter. Då emellertid en prövning av frågan lämpligen bör i första hand ankomma å Kungl. Maj:t, har utskottet icke ansett sig böra föreslå riksdagen att vidtaga någon åtgärd i anledning av motionen.

Utskottet hemställer därför,

att motionen I:10 av herr Nerman, om upphävande av den konungahusets medlemmar medgivna rätten till tull- och skattefrihet, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 13 mars 1933.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Örne, Boman, Bergman, Ericson i Obergå, Wohlin, Jönsson i Slätåker, Jönsson i Boa, Olsson i Golvvasta*, Olsson i Gävle*, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Östergren, Hjalmarsson*, Sjö-dahl, Werner i Hultsfred*, Anderson i Norrköping*, Eklund och Blomquist.

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.